

Artikel van de maand – Augustus 2011

Missiologische waarnemingen in het NT (4) – Galaten

Door Dr. Steef van 't Slot

Sinds zijn vroegste werkzaamheden had Paulus joodse weerstand ondervonden tegen zijn wetsvrije evangelie,¹ en die bleef een constante compagnon tijdens zijn hele loopbaan.²

Het hoofdprobleem dat Paulus in Galaten aanpakt, was dat de nieuwe gelovigen door joodse christenen verteld was dat ze niet gered konden worden als ze zich niet aan wet en besnijdenis hielden. In hun ogen was Jezus' offer voor hun zonden niet voldoende.

Door geloof alleen gerechtvaardigd worden beschouwden ze als ontoereikend: er moesten werken der wet aan toegevoegd worden. Paulus gebruikt de sterkst mogelijke bewoordingen³ tegen zo'n ketterij.⁴

We moeten onthouden dat niet slechts niet-christelijke godsdiensten werken belangrijk achten om 'redding' te verkrijgen; hetzelfde gif heeft zich ook effectief verspreid in grote delen van het christendom. Een terugkeer naar puur bijbels onderwijs is daarom van het grootste belang.

We kijken vandaag ook naar criteria die Paulus voor personeelsrecruitering hanteerde, gevallen van syncretisme die zendelingen tegen kunnen komen, de noodzaak tot het bereiken van onbereikte bevolkingsgroepen en redenen waarom zendelingen vervolgd kunnen worden.

Tijdens zijn tweede bezoek aan Jeruzalem nam Paulus Titus mee.⁵ Hij, een Griek, werd niet door de leiders in Jeruzalem tot besnijdenis gedwongen. Waarom drong Paulus dan, minder dan twee jaar later, bij Timotheüs *wel* op besnijdenis aan?⁶ Stein legt uit: 'Voor Paulus was besnijdenis op zich irrelevant,⁷ want het ging slechts om ... een stukje huid, tenzij men beweerde dat de verwijdering daarvan *voorwaarde* was voor iemands *redding*. Wanneer er dus een theologisch argument was weigerde hij Titus te laten besnijden;⁸ maar in het geval van Timotheüs, toen er geen theologische reden was, maar grotere vrijheid gaf onder Joden te werken, wilde hij hem wel laten besnijden.⁹ Om Paulus' visie op vrijheid te begrijpen moeten we herkennen dat hij zo vrij was dat hij, tenzij er een theologische reden was, hij zijn vrijheid kon opgeven om de verspreiding van het evangelie te faciliteren. Dat wordt het duidelijkst gezien in 1 Kor. 9:19-23. Mensen zijn pas echt vrij als ze hun vrijheid kunnen opgeven uit liefde voor de zwakken'.¹⁰

¹ Hand. 13:45 en verder

² 28:25

³ Gal. 1:8,9

⁴ Zie ook mijn artikelen 'Het andere evangelie' (2008/10) en 'Dubbele bekering' (2008/11)

⁵ Gal. 2:1-3

⁶ Hand. 16:3

⁷ Gal. 5:6; 6:15

⁸ 2:1-3

⁹ Hand. 16:1-3

¹⁰ Hawthorne, Martin & Reid, *Dictionary of Paul and his Letters*, 1993:471 (mijn cursivering)

Bij lezing van de eerste paragraaf van Gal. 5 bemerken we een duidelijke parallel tussen Paulus' pleidooi tegen terugkeer naar de besnijdenis als onnodige toevoeging aan redding door geloof en genade, en de syncretistische geloofsvormen die we vaak in de Ontwikkelende Wereld zien. De volgende parallellen worden zichtbaar:

Gered worden door geloof in Christus is de 'grote prijs' in het leven: de blijvende bevrijding van geestelijke armoede, de parel van grote waarde.¹¹ Na Zijn redding verkregen te hebben, compleet als die is, zijn toevoegingen overbodig. Niemand die miljardair geworden is zal nog een paar stuivers willen bijverdienen door hard te werken, om zijn rijkdom te vergroten.

Sterker nog, Paulus zegt dat wie zich laat besnijden als voorwaarde voor redding, zich dusdanig van Christus vervreemdt dat Christus van geen waarde meer voor hem is en dat hij weggevallen is van de genade.¹² Met andere woorden: door te proberen je eigen stuivers toe te voegen verlies je je fortuin.

Het beetje gist dat het hele deeg doortrekt¹³ betekent in deze context, dat menselijke werken vermengen met het proces van Goddelijke redding uiteindelijk dat laatste zal bederven. Mensen die zulke verwarring veroorzaken zullen boeten voor het propageren van leugens.¹⁴

Daarom valt iedere actie, gericht op het gunstig stemmen van goden, vereren van voorouders, afwenden van wraak of werk van boze geesten, verwerven van bescherming van toverdokters, zoeken van genezing of bevrijding buiten Christus, streven naar macht over mensen, vruchtbaarheid verwerven, manipuleren van weersomstandigheden en het verkrijgen van bemiddeling tussen zichzelf en God, onder die noemer.

De onbeschrijflijke gave van God¹⁵ bevat de oplossing voor alle bovengenoemde praktijken – die slechts zielige menselijke pogingen zijn 'God te helpen'. 'Hulp' toevoegen aan Gods oplossing is een belediging die Hij niet zal tolereren. Zijn enige weg tot redding is Christus. Of we hebben Christus alleen, of we hebben helemaal niets.

In deze brief lezen we één van de duidelijkste NT aanhalingen van Gods belofte aan Abraham, dat door hem *alle* geslachten der aarde gezegend zullen worden.¹⁶ Zoals Abraham wandelde in het geloof dat hem rechtvaardigde, zullen *alle* heidenen door geloof in het Zaad van Abraham, dat is Christus, gerechtvaardigd worden.¹⁷ Waar het om gaat, is dat zendingen naar de overgebleven onbereikte heidenen moeten gaan om het evangelie te prediken.

Paulus werd hoofdzakelijk vervolgd omdat hij het kruis van Christus predikte.¹⁸ Had hij daarvan afgezien om verdere vervolging te voorkomen, dan was hij vervallen in een moralistische religie, bestaande uit regels en verordeningen die aan het vlees apelleerden. Daardoor zou hij weliswaar zijn tegenstanders kwijtraken, maar ook de krachtige tekenen die de Heilige Geest deed door zijn bediening. Als evangelieprediking geen felle tegenstand oproept, is het de vraag of er een waar evangelie verkondigd is, of dat het een verwaterde versie was.¹⁹ Als evangelieprediking niet resulteert in mensen die nieuwe scheppingen worden, heeft deze zijn doel gemist.²⁰ De enige manier om het Koninkrijk van God binnen te gaan is door vele verdrukkingen, zoals Paulus de Galaten verteld had toen hij hen bezocht.²¹

¹¹ Matt. 13:45,46

¹² Gal. 5:2,4

¹³ 5:9

¹⁴ 5:10b

¹⁵ 2 Kor. 9:15

¹⁶ Gal. 3:6-14; Gen. 12:1-3 (mijn cursivering)

¹⁷ Gal. 5:16,22,26-29 (mijn cursivering)

¹⁸ 5:11; 6:12

¹⁹ 2 Tim. 3:12

²⁰ Gal. 6:15

²¹ Hand. 14:22

